

En Joaquim Serra i Corominas va néixer a Peralada el dia 4 de març de l'any 1907, rebent les primeres lliçons de música del seu pare. Traslladat més tard a Barcelona, ingressà als deu anys a l'Escola Municipal de Música, essent deixeble dels mestres Millet, Pellicer i Morera, sense perdre però contacte amb la seva vila nadiua. Així fou com es maridà amb la filla del compositor Lloansí de Peralada, antic deixeble de l'Escola Comtal i ex company de cobla del seu pare.

Als catorze anys va compondre la seva primera sardana "La primera volada", títol amb el que evidentment es va volguer buscar un clar paralelisme amb el de la primera sardana que va compondre el seu pare.

La seva nombrosa producció per a cobla està plena de premis. La seva primera sardana premiada fou "Vora el rierol" en la qual ja s'aprecien els trets característics de la seva personalitat musical. Per cert, que en Joaquim Serra que tenia aleshores dinou anys i estudiava amb

el mestre Enric Morera, la va enviar al concurs d'amagat, doncs aquest tenia per norma aconsellar als seus deixebles que s'abstinguessin de compondre abans d'acabar els estudis i ell precisament formava part del jurat, emportant-se'n la sorpresa que es de suposar quan s'enterà que havia premiat al seu deixeble.

La suite per a cobla "Impressions camperoles", guanyadores l'any 1927 del "Premi Sant Jordi" instituït pel Foment de la Sardana, el revelaren ja com a un compositor consumat. D'aleshores ençà en tots els concursos que es convocaven en Joaquim Serra era un contrincant temible, doncs era gairebé segur que si hi tirava se'n emportava algun premi.

Encara que en Joaquim Serra cultivà amb encert tots els gèneres musicals, essent autor de peces corals, unes "Variacions Simfòniques" per a piano i orquestra (premiades l'any 1931) cançons per a cant i piano, un parell d'obres de teatre líric, el ballet coreogràfic "Inés de Castro", etc. és precisament en el camp de la música per a cobla on el seu nom ha passat a la posteritat. En aquest sentit, a més de les obres originals, són dignes de tenir-se en compte les seves riques instrumentacions de "ballets" populars que integren bona part del repertori de tots els "esbarts" de Catalunya.

En Joaquim Serra i Corominas